अतिरेको हि यत्र त्वां द्रौणपुत्रोऽद्य भारत। कच्चिद्वीर्य्यं यथा पूर्व्वं भुजयोर्व्वा बलं तव।
कच्चित्ते गाण्डिवं हस्ते रथे तिष्ठति चार्जुन। कच्चित् कुशलिनौ बाह्वं मुष्टिर्व्वा न व्यशीर्य्यत।
उदीर्य्यमानं हि रणे पश्यामि द्रौणिमाहवे। गुरुपुत्र इति ह्येनं मानयन् भरतर्षभ।
उपेक्षां कुरु मा पार्थ नायं काल उपेक्षितुं। एवमुक्तस्य कृष्णेन गृह्य भल्लांश्चतुर्द्दश। २८३०
त्वरमाणस्त्वराकाले द्रौणेर्धनुरथाच्छिनत्। ध्वजं छत्रं पताकाश्च रथं शक्तिं गदां तथा।
जत्रुदेशे च सुभृशं वत्सदन्तैरताडयत्। स मूर्च्छां परमां गत्वा ध्वजयष्टिं समाश्रितः।
तं विसंज्ञं महाराज शत्रुणा भृशपीडितं। अपोवाह रथात् सूतो रक्षमाणो धनञ्जयात्।
एतस्मिन्नेव काले च विजयः शत्रुतापनः। व्यहनत्तावकं सैन्यं शतशोऽथ सहस्रशः।
पश्यतस्तस्य वीरस्य तव पुत्रस्य भारत। एवमेष क्षयो वृत्तस्तावकानां परैः सह। २८३५
क्रूरो विशसनो घोरो राजन् दुर्म्मन्त्रिते तव। संशप्तकांश्च कौन्तेयः कुरूंश्चापि वृकोदरः।
वसुषेणश्च पाञ्चालान् क्षणेन व्यधमद्रणे। वर्त्तमाने तथा रौद्रे राजन् वीरवरक्षये।
उत्थितान्यगणेयानि कबन्धानि समन्ततः। युधिष्ठिरोऽपि संग्रामे प्रहारैर्गाढवेदनः।
क्रोशमात्रमपक्रम्य तस्थौ भरतसत्तम।
इति श्रीमहाभारते कर्णपर्व्वणि संकुलयुद्धे षट्पञ्चाशोऽध्यायः॥ ५६॥
॥ सञ्जय उवाच॥ दुर्य्योधनस्ततः कर्णमुपेत्य भरतर्षभ। अब्रवीन्मद्रराजञ्च तथैवान्यांश्च पार्थिवान्। २८४०
यदृच्छयैतत्संप्राप्तं स्वर्गद्वारमपावृतं। सुखिनः क्षत्रियाः कर्ण लभन्ते युद्धमीदृशं।
सदृशैः क्षत्रियैः शूरैः शूराणां युध्यतां युधि। दृष्टं भवति राधेय तदिदं समुपस्थितं।
हत्वा च पाण्डवान् युद्धे स्फीतामुर्व्वीमवाप्स्यथ। निहता वा परैर्युद्धे वीरलोकमवाप्स्यथ।
दुर्य्योधनस्य तच्छ्रुत्वावचनं क्षत्रियर्षभाः। हृष्टा नादानुदक्रोशन् वादित्राणि च सर्व्वशः।
ततः प्रमुदिते तस्मिन् दुर्य्योधनबले तदा। हर्षयंस्तावकान् योधान् द्रौणिर्व्वचनमब्रवीत्। २८४५
प्रत्यक्षं सर्व्वसैन्यानां भवतामपि पश्यतां। न्यस्तशस्त्रो मम पिता धृष्टद्युम्नेन पातितः।
स तेनाहममर्षेण मित्रार्थे चापि पार्थिवाः। सत्यं वः प्रतिजानामि तद्वाक्यं मे निबोधत।
धृष्टद्युम्नमहत्वाऽहं न विमोक्ष्यामि दंशनं। अनृतायां प्रतिज्ञायां नाहं स्वर्गमवाप्नुयां।
अर्ज्जुनो भीमसेनश्च योधो यो रक्षिता रणे। धृष्टद्युम्नस्य तं संख्ये निहनिष्यामि सायकैः।
एवमुक्ते ततः सर्व्वा सहिता भारती चमूः। अभ्यद्रवत कौन्तेयांस्तथा ते चापि पाण्डवाः। २८५०
स सन्निपातो रथयूथपानां बभूव राजन्नतिभीमरूपः। जनक्षयः कालयुगान्तकल्पः प्रावर्त्तताशे कुरुसृञ्जयानां।
ततः प्रवृत्ते युधि संप्रहारे भूतानि सर्व्वानि सदैवतानि। आसन् समेतानि सहाप्सरोभिर्दिदृक्षमाणानि नरप्रवीरान्।
दिव्यैश्च माल्यैर्व्विविधैश्च गन्धैर्द्दिव्यैश्च रत्नैर्व्विविधैर्नराग्र्यान्। रणे स्वकर्म्मोद्वहतः प्रवीरानवाकिरन्नप्सरसः प्रहृष्टाः।
समीरणस्तांश्च निषेव्य गन्धान् सिषेच सर्व्वानपि योधमुख्यान्। निषेव्यमाणास्त्वनिलेन योधाः परस्परघ्ना धरणीं निपेतुः।
सा दिव्यमाल्यैरवकीर्य्यमाणा सुवर्णपुङ्खैश्च शरैर्व्विचित्रैः। नक्षत्रसंघैरिव चित्रिता द्यौः क्षितिर्व्बभौ योधवरैर्व्विचित्रा। २८५५